

Fra den gale siden: Iakov Kedmi

Kritikk av Putin fra motsatt kant

Bidrag fra Iakov Kedmi i aktuelle debatter mai 2022

Fra Вечер с Владимиром Соловьевым (Kveld med Vladimir Solojev)

Oversatt fra russisk og redigert med kommentarer av
dr. philos. Knut Erik Aagaard

Etter frigjøringsdagen 9. mai deltok Iakov Kedmi i disse debattene den 11., 13., 15. og 16. mai 2022. Teksten er skrevet ned direkte fra russisk fjernsyn, som en skolediktat med oversettelse, og med lett retusjering av rent muntlige formuleringer og avbrytelser. Det er en sk. *kreativ oversettelse*. Teksten består i sin helhet av Kedmis bidrag pluss noen få utvekslinger med programlederen. I parentes står saksopplysninger og spredte kommentarer fra oversetteren. Oversetteren står også for kursivering etter eget forgodtbefinnende. Tema er i alt vesentlig Ukraina og øst/vest-konflikten.

Vi begynner *in medias res*: Midt i en diskusjon om vestlige våpenforsyninger til Ukraina:

11.05.22:

«Når det gjelder haubitsere, kan man fastslå følgende: De er ikke selvgående. Stasjonært artilleri, det er som små mus. Ingen ting å være redd for. Det er bare et tidsspørsmål før de er utradert.

Det er som amerikanerne sier: Vi må hjelpe Ukraina til å holde ut så lenge som mulig. Årsaken er enkel: Ukraina er nederlagsdømt. Men vi må hjelpe dem å holde ut så lenge som mulig, for å skade Russland mest mulig. Skade den russiske hæren og den russiske staten mest mulig. Dette er alt sammen taktikk.

Og når det gjelder strategi, så tror jeg det er klart for dere alle: Den tredje verdenskrig er begynt. Som svar på det russiske fredsforslaget 23. desember 2021: «La oss løse de strategiske sikkerhetsproblemene reelt», så tok amerikanerne og *startet Den tredje verdenskrig*. De lanserte den i Ukraina. Russland ønsket *ikke* denne krigen.

Nå sier amerikanerne at dette er den *første etappen* i den store krigen. Den første. Og den etappen foregår på det territoriet som tidligere ble kalt den ukrainske stat. Men å snakke om den ukrainske staten i dag, er å bedrive historie, ikke nåtid, ikke fremtid. For den ukrainske staten som eksisterte før 24. februar, den finnes ikke lenger.

Det finnes en fantomstat, det forekommer forsøk på å fremstille den som et slags Venezuela styrt av en Guaidó, eller et slags Hviterussland styrt av denne kokkepiken Tikhanovskaja. Hennes kjøttkaker var det ingen som likte. Ikke jeg heller. Jeg liker ikke at andre kvinner lager mat til meg, det betror jeg bare min egen.

Denne krigen er total. Det er en økonomisk krig, det er en politisk krig og det er en propagandakrig. Og for å si det mildt, denne krigen er ikke fornuftig, ikke konstruktiv. Dere kjenner mitt vokabular – dere vet hva jeg mener.

13.05.22:

Programleder: Iakov, hvor mange jøder utførte De fra Sovjetunionen og Russland til Israel?

Kedmi: Jeg vet ikke. Så mange jeg kunne. Spiller ingen rolle. Jeg måtte riktignok ta noen snarveier utenom statlige strukturer i mitt eget land, det var ikke så lett .. Uviktig. Dette er fortid.

Men da jeg hørte din formulering om *Latvia*, kom jeg på en svært frivol anekdote. En olding sa engang: Det eneste kjønnsorgan jeg fortsatt har igjen, er øynene. Men *blikket* er fast og rettet. Er blikket *fast* i det russiske utenriksdepartementet? Hvis dere er fornøyd med så lite, så gjerne for meg. Dere har altså ikke noe annet enn et fast blikk.

Når det gjelder Latvia, så er min posisjon klar: Latvia signerte i 1991 en avtale om uttrede av Sovjetunionen. Hvis ett punkt i denne avtalen brytes, er hele avtalen ugyldig. Latvia har strøket punktet om bevaring av minnesmerker over frigjøringen fra Tyskland. Dermed falt hele avtalen om Russlands anerkjennelse av Latvias selvstendighet og løsrivelsen fra Sovjetunionen. Det finnes ingen gyldig avtale etter dette. Punktum. Latvia har ganske enkelt fjernet dette punktet, og dermed hele avtalen. Og dette har dere tenkt å se på? Med et så *fast blikk* at det blir forstått?

Jeg forstår det ikke helt når Putins pressesekretær, Dmitrij Peskov, sier at *Presidenten er klar til å møte Zelenskij*. Hvem er han klar til å møte? Dette misfosteret? Denne *patologiske* russerhateren? Hva skal han snakke med ham om? Jeg forstår ikke dette diplomatiske spillet deres. Hva i all verden går det an å komme til enighet om, med en sånn en?

Programleder: Zelenskij sa i Italia at han er klar til å møte Putin på tomannshånd, uten forhåndsbetingelser. Peskov sier at presidenten alltid er klar til samtaler, forutsatt at det foreligger en skriftlig dagsorden presentert i et vel forberedt og statlig sanksjonert dokument. Et slikt dokument foreligger ikke. Svaret er i klartekst «nei».

Kedmi: Ai, ai, de mangler et *dokument*. Akk, så ergerlig! (ler). Men hva kan et slikt dokument handle om? Hva kan man overhodet snakke med dem om? Et dokument som ukrainerne har undertegnet, hva er det verdt? Ikke et eneste dokument som er undertegnet av denne gjengen denne uken, er verdt papiret det er trykt på. Tyske, franske, amerikanske, britiske, amerikanske dokumenter, desto mindre ukrainske! Hvorfor i all verden føre forhandlinger når det føres en krig som handler om å utslette den russiske stat? Desto mindre når Ukraina ikke har kommandoen i denne krigen! Britene, derimot, de kommanderer og setter opp mål for den ukrainske hæren. De planlegger operasjoner, de gir operativ etterretning og utpeker angrepsmål. Hvis ikke britene deltar i denne krigen, så vet sannelig ikke jeg hvem som slåss. Riktignok deltar ikke uniformerte britiske tropper offisielt i kampene, heller ikke amerikanerne, men krigen pågår.

Hva kan man forhandle om? Hvilken betydning har slike avtaler? Og hva kan slike avtaler være verdt? Kanskje folk som er klokere og mer erfarne enn meg, kan forklare hvilken verdi slike avtaler har for Russland. Jeg vet ikke. Jeg forstår det ikke. Men dere forstår det sikkert, for det viktigste er jo at *blikket er fast* (det impotente). Resten er visst uviktig.

Situasjonen er nå den at så lenge den første etappen av Tredje verdenskrig ikke er avsluttet, den som foregår på det ukrainske territoriet, er det *ingen å snakke med, intet å snakke om*. Men etterpå kan dere snakke, om resultatene. For på resultatene av denne krigen avhenger Russlands posisjon i verden. På resultatene av denne krigen vil *Kina* dømme om Russlands posisjon i verden.

Det er forresten bedre å forklare betydningen av «demokrati» slik *Xi Jinping* forklarte den for Biden. Hva er amerikanernes demokrati verdt? På resultatene vil Russland bli vurdert av de fire landene i Sentral-Asia. For nå kommer britene og amerikanerne og sier: Blås i Russland. Bryt båndene til Russland. Russland eksisterer ikke lenger. Russland *kansellerer* vi! En ting er at dere fortsatt vil snakke med EU og NATO, kanskje få dem til å endre noen små *formuleringer*. Men uten full russisk seier i Ukraina, vil Sentral-Asia begynne å tro på *amerikanerne*. En halv seier eller et tap i Ukraina vil for Sentral-Asia være det endelige beviset på at dere ikke eksisterer lenger. Også for Europa og NATO.

Så etter min mening bør *alle* krefter i Russland, ytre, indre, politiske og propagandistiske, konsentreres om bare *én ting*: Å fullføre operasjonen i Ukraina til en *knusende, betingelsesløs, endelig og inappellabel* seier. Bare en slik seier kan få slutt på dette avskyelige utbruddet av *patologisk* russofobi, som replikerer antisemittismen. De er nemlig identiske. I dag er det hensiktsmessig å rette (denne urkraften) mot *dere*. I morgen blir det hensiktsmessig å rette den mot *Kina*. For hele kulturen deres er rasistisk.

Husker dere Hollywoods filmer om Vietnamkrigen? Hvordan de fremstilte vietnameserne, og hvor noble og edle disse amerikanske soldatene var, som ikke i noe sto tilbake for nazistene, de franske kamerater (Algerie), hollenderne (Indonesia), belgierne (Kongo), tyskerne, ikke for noen.

Så i dag har dere ikke noen annen oppgave, ingen annen *utvei*. Jeg gjentar: Uten gjennomgripende, kardinale, radikale forandringer i maktstrukturen, i økonomien, i beslutningprosessen og beslutningsimplementeringen, vil deres anstrengelser ikke krones med hell. For dere mangler *i det indre* alt dere trenger for å oppnå fremgang, med de vanskelighetene og problemene som Russland i dag står overfor.

Det at militærindustrien er gått inn i en mer intens fase, det at hæren nå er modernisert og vel trent, det er bare toppen av isfjellet. Grunnlaget er *staten*. Og det mest grunnleggende dere må begynne med, er *utdanning og oppdragelse*. For i deres land er det vokst frem en generasjon opp til 35 år med en forkrøblet forståelse av *staten, folket og verden*. Sammenlign *deres* verdensanskuelse med de eldres! Det er for mye dere må forandre og rette opp. *Dere har liten tid!*

15.05.22:

La meg ta opp tråden der Sergei (Mikheev, populær sosiolog) slapp: Over hele verden føres en voldsomt sterk kampanje for at den globale ortodokse kirke skal ekskludere russerne fra den kirken de bekjenner seg til. Denne kampanjen ledes av USA. Det øves press på kirken i Hellas, på alle de europeiske erkebispedømmene, de amerikanske menighetene. Russofobien tar nå sikte på å ekskludere Russland fra ortodoksien og skape en verdensomspennende ortodoks kirke *uten* det russiske folk og *mot* det russiske folk. Og denne prosessen ledes av amerikanerne. Dette er enda farligere og mer fiendtlig (enn den militære trusselen). Dere trenger ikke meg til å forklare dere hva det vil bety for det russiske folk å bli ekskludert fra den ortodokse verden. Den paragrafen som forbyr statlig ideologi hos dere, den er vel ikke avskaffet?

Programleder: Nei, den står fortsatt i Grunnloven.

Kedmi: Så vidt jeg husker, gjorde dere nylig noen endringer i Grunnloven, over tusen endringer, tror jeg? Var det noen som foreslo å endre akkurat den paragrafen?

Programleder: Alle foreslo å endre den paragrafen. Men den står i den ene seksjonen av Grunnloven som for endring krever ekstra kompliserte prosedyrer og folkeavstemning.

Kedmi: Dere klarer altså ikke å gjennomføre så vanskelige prosedyrer. Statens øverste organer klarte ikke å løse en så vanskelig oppgave? Dere klarer bare *enklere oppgaver*, er det slik?

Programleder: Tiden som krevdes for å gjøre akkurat den endringen var lengre enn den som krevdes for å skrive om resten av Grunnloven. Det er en ren teknisk-politisk sak. Jeg skal ikke gi min vurdering her. Min posisjon er kjent.

Kedmi: Hvordan velger katolikkene pave? De går inn, og kommer ikke ut før de har bestemt seg.

Programleder: Her kreves ingen paver, bare et kolossalt arbeid.

Kedmi: *Så gjør jobben!*

Programleder: Jeg er for. Jeg foreslo fra begynnelsen å skrive en helt annen grunnlov.

Kedmi: Men i tillegg til Dem, finnes det vel også noen *folkevalgte* til å gjøre slikt arbeid?

Når det gjelder Storbritannia (berørt tidligere i debatten), så er det *overkill* å bruke Sarmat mot dem (*hypersonisk, ballistisk, målstyrt, supertung atomraket*). Atomvåpen mot Storbritannia er helt unødvendig. Det er nok med én eller halvannen salve Zirkon fra en flerfunksjonell ubåt for å slå ut 40-60 britiske elektrisitetsverk på 10 minutter (Zirkon er et hypersonisk mellomdistanse-leveringsmiddel for variert konvensjonell og kjernefysisk ammunisjon). Mer trengs ikke. Tilbake til steinalderen på 10 minutter. Hvilken forskjell gjør et par ubåter med amerikanske raketter? Det er bagateller. Atomvåpen trengs ikke for dem heller. Å sløse bort atomvåpen på Storbritannia er ineffektivt, hensiktsløst. For Sarmat finnes det mer passende mål enn Storbritannia. Jeg gjentar: 40-50 elektrisitetsverk med én salve, og det er ikke mer igjen av Storbritannia. Landet er borte. Og dette gjelder ikke bare Storbritannia, men et hvilket som helst annet land.

Atomvåpen brukes bare mot baser for atomvåpen. Mot sivile mål brukes mer effektive midler, og dem har gudskjelov Russland i sitt arsenal.

Jeg leste utenriksminister (Sergei) Lavrovs uttalelse oppmerksomt (14.05.22). Den er svært interessant og stort sett riktig. Nesten hele innholdet gledet meg. Det ble presisert at russisk utenrikspolitikk svært lenge har tatt sikte på å oppnå kompromisser. I hver eneste konflikt forsøkte Russland å oppnå farbare kompromisser. Men det hjalp ikke. Det ga ikke noen positive resultater. Når utenriksministeren nå sier at politikken ikke gir resultater, kan vi trekke den logiske konklusjon at den politikken går mot sin avslutning. Så heretter blir målet ikke å oppnå kompromisser, men å finne løsninger. Denne politikken hindret Russland i reelt eller tilstrekkelig å møte landets statlige interesser, slik jeg forstår Lavrov.

Det andre jeg likte, var at han henviste til folk utenfor mediene, i første rekke (Sergei) Karaganov (statsviter, professor, dekanus, blant Putins rådgivere, antatt *hawk*). Det betyr at

russiske myndigheter forholder seg seriøst til alle analyser av utenrikspolitikken, også fra folk som ikke tilhører eller befinner seg i parlamentet. Dette er svært positivt og lovende.

På den annen side virker det på meg som om den viktigste rådgiveren i utenriksdepartementet har vært en *anestesilege*. Han har sørget for at ingen av departementets handlinger, initiativer eller beslutninger medfører smerte eller ubehag for Russlands motstandere. *Bedøvelse*. Jeg håper han blir oppsagt, at utenrikspolitikken heretter blir ført uten bedøvelse, og at motstanderen virkelig får føle politikken deres.

I går (14.05.22) snakket Putin med den finske presidenten. Jeg lyttet oppmerksomt til ham, for han sa noe uventet, nemlig at Putins ord ikke var så hårde som han hadde fryktet. Så samtalen med den russiske presidenten, hvis taktikk han ikke forstår, ble en hyggelig overraskelse.

Jeg tror de ofte gjør den feilen at de oppfatter Putins høflighet som et tegn på svakhet. Han hadde ventet å høre hva deres president hadde å true med under ulike betingelser og omstendigheter. Men Putin har ikke slike vaner.

Jeg håper Russlands *praktiske* svar på denne nedrige og utakknemlige *handlingen* (oppgivelse av nøytraliteten), vil få den finske presidenten og det finske folket til å gjennomtenke og nytenke de tragiske *resultater* den vil medføre for den finske *staten*. Og svaret ligger i den russiske presidentens hånd. Det kan bli klart at den russiske presidentens høflighet ikke varslers svake eller ineffektive handlinger.

Og til slutt: Dere hører mye kritikk, rettet mot myndighetene, mot ordensvernet, mot ministrene, bedriftslederne og så videre. Men se hva som skjer hos deres motstandere! Se på talentløsheten og primitivismen i Europa og USA. Hvem styrer der? Det er en umulig sammenligning. Og hvor rett deres kritikere enn må ha, så bør dere glede dere. Dere har ikke slike *miserable, trangsynte, smålige, lavpannede og svaktutdannede* ledere som de holder seg med i de landene som fører krig mot dere.

Og det at Biden er president i USA: *Takk Gud for det!* Og hvis Kamala Harris i morgen blir den neste presidenten? *Enda bedre!* For hva gjør de? De ødelegger systematisk sin egen stat, slik intet land kunne fått til utenfra. Hva gjør de med den amerikanske økonomien, med administrasjonen, med maktstrukturen og det amerikanske samfunnet?

Og hva skjer i Tyskland. At det nå står en *leverpølse* i stedet for en kansler ved roret i Tyskland, det kunne ikke landets verste fiender klart å få til (leverpølsen er i Russland blitt et synonym for den billigste og minst velsmakende tyske pølsen).

Og hvem bekler posten som tysk forsvarsminister? Enhver fiende av Tyskland kunne bare drømt om, enhver fiendtlig etterretning ville betalt avsindige summer, for at akkurat dette vesenet skulle lede det tyske forsvaret. *Gled dere!*

Det viste seg, i det kritiske øyeblikk, at alle disse systemene var begynt å råtne på rot, *ufullstendige, ulogiske, selvmotsigende, i ferd med å revne*, fra den dag det oppsto spenninger mellom Vesten og Russland (strengt tatt fra 01.01.2000, da Putin skiftet Jeltsins konkursbo).

I forhold til egne befolkninger er Russland i dag sterkere, og Vesten er svakere. Økonomien i Europa og USA er blitt svakere for dem, enn den russiske økonomien er for dere. Slike sammenligninger må gjøres i forhold til de folk tallene gjelder, og ikke uttrykkes i abstrakte

«absolutte» tall. Så foreløpig er det slik at jo lengre denne konflikten varer, dess mer vil den styrke Russland, dess mer vil den svekke deres motstandere. *Takk deres Gud for det!* (Takk altså ikke bare Putin).

16. 05.2022:

Først om *Den kollektive sikkerhetspakten* (eng. CSTO, bestående av Russland, Hviterussland, Armenia, Kasakhstan, Usbekistan, Kirgisia og Tadsjikistan, alle tidligere sovjet-republikker, de fire siste i Sentral-Asia):

Dere har tungt for å legge av dere naiviteten. Landene i Sentral-Asia iakttar og ser at Russland hjalp *Kasakhstan* (under kuppforsøket i januar 2022, som kunne skjøvet regionens orientering i vestlig retning, et geopolitisk jordskjelv). Hva tror dere? At kasakhene er *takknemlige* for hjelpen deres? Nei! De har *også* en annen mentalitet, som hele Sentral-Asia.

Dere hadde ingen annen *utvei* enn å hjelpe dem. Dere gjorde dette av hensyn til dere selv, ikke av hensyn til dem. Og det er slik de betrakter det. Dette var i Russlands interesse. Russland forsvarer (landene i CSTO) utfra sine egne globale interesser. Og dere vil forsvare dem også i morgen. Det er det samme med støtten til *Armenia* (under krigen med Aserbajdsjan om Nagorno-Karabakh i 2020). Russland vil så langt mulig anstrenge seg for at Armenia forblir et selvstendig land, utfra sine *egne* interesser. Slik vurderer man det også i Armenia. Hele Sentral-Asia ser slik på det. Derfor føler ingen (av disse landene) noen forpliktelse overfor Russland. Dere gjorde det av egeninteresse.

Det gjøres ikke noe som helst i politikken av takknemlighet. Bare utfra interesser. Både i øst og vest. Som Lukashenko sa i går (Hviterusslands president på CSTOs toppmøte i Moskva 15.05.22), så inngikk ikke et mer forpliktende bånd til CSTO i landets nasjonale interesser (tidligere). Hva sa Lukashenko for to år siden (før det aborterte kuppet i Hviterussland 2020 som gjorde Tikhonovskaja til president i Vesten)? Hva var, eller var ikke, i hans interesse da? I går kom han på det. Han hadde ingen annen *utvei* enn å huske det. (Hviterussland hadde inntil 2020, til russernes irritasjon, uten særlig suksess forsøkt å føre en *flervektoriell* politikk mellom øst og vest). Verden er ikke bygget på følelser, for de varierer. Følelser fungerer godt for demonstrative taler og opptredener. Men følelser har ikke tilbakevirkende kraft.

Er *finnene* takknemlige overfor Russland (som ga dem selvstendighet i 1918 og igjen i 1945)? Nei! De ser på Russland og Sovjetunionen utfra sine egne interesser. Sovjetunionen og Russland var *interessert* i den finske nøytraliteten og *betalte* for den. Dere tillot finnene å komme seg på beina og bli det landet det er i dag. Dere vil aldri få et takkens ord av finnene. I finnenes øyne gjorde dere dette av egeninteresse. Og nå sier finnene: Det var *da* vi trengte nøytralitet, men *nå*, nå trenger vi *mindre* nøytralitet.

Og hva med *tsjekkerne*? Er de liksom takknemlige? Det var oss som fikk det banket inn i skallen fra barndommen at tsjekkerne er takknemlige for frigjøringen av Prag (i 1945). For dét har jo tsjekkerne aldri vært. Nå takker de *Tyskland* for at de lever og blomstrer, og får drikke øl til magen sprekker, slik de liker. Og dere kan ikke hjelpe dem med det! Men tsjekkerne vet at når de møter vanskeligheter, da står *dere* klar til å redde dem. Og de mener det er til fordel for Russland. For det er ikke et eneste land, utenom Russland, som noensinne har kjempet for noe som helst utfra moralske hensyn.

Det var dere som dro ut og reddet *Bulgaria* (fra Det osmanske riket på slutten av 1800-tallet), stikk i strid med nasjonale russiske interesser. Andre land forstår ikke slikt. Så *kom dere ned*

på jorden! Vær realister! Dere lever i denne brutale verden, hvor selv jesuittene fremstår som naive barn.

Ikke minst sammenlignet med tenkningen i Østen, hvor man er enda mer kynisk og beregnende enn i Vesten. Og med all respekt for Europa: Europa vil aldri prestere en slik *subtilitet* som i Østen. Den grunnleggende aktiviteten i Østen har alltid vært handel, basar. Telle penger kan de hundre ganger bedre enn dere, hundre ganger bedre enn Europa. I Østen går regnestykkene opp. De har følelser der òg, men regnestykkene tar overhånd.

Så når det gjelder Den kollektive sikkerhetspakten (CSTO), kan dere *påkalle og forhandle*, men disse landene har ikke noen *objektiv* interesse av å gå utover den grensen de selv har trukket rundt seg. For dere vil likevel *alltid* være på disse landenes side, dere har ikke noen annen *utvei*. Russlands geopolitiske plassering og situasjon *forplikter* dere til akkurat det. Dere kan ikke *tåle* en fiendtlig makt i Armenia eller i Kasakhstan. Og dere kommer til å forsvare dem!

Hvilke problem står CSTO overfor? Hviterusslands posisjon er klar, for Lukashenko presses (inn i Russlands åpne favn) av Vesten. Men hvor er Sentral-Asia presset? Fra *Afghanistan*. Det var det *de* snakket om på toppmøtet (15.05.22). Når det gjelder Afghanistan, så vet de at de kan forlite seg på dere. Dere har ikke noen *utvei*, dere kommer til å hjelpe. Dere vil glemme (gammelt grums) og komme til unnsetning fordi det er i Russlands interesse. Hvis Usbekistan får et problem i morgen – vil dere ikke hjelpe? *Selvfølgelig* vil dere det. Og hvis Aserbajdsjan får et problem i morgen, vil dere ikke hjelpe? *Selvfølgelig* vil dere hjelpe, *som ingen andre land kan*.

(Her griper litt misfornøyde meddebattanter inn med innvendinger av typen «Kan vi ikke sette noen betingelser for å hjelpe?»). Slike *betingelser* er bare et spørsmål om å være beregnende, et spørsmål om sluhet. Jeg råder dere likevel til tross alt å gjøre i det minste *noen* beregninger, uten å bli helt kyniske.

Dere kan ikke la en slik nedrighet som finsk NATO-medlemskap passere *ustraffet*. Dere må reagere allerede *før* det blir endringer av militære installasjoner på Finlands territorium. For med denne nedrigheten er Finlands nøytralitet *avsluttet*. Nå må dere forholde dere til Finland som til ethvert annet fiendtlig land. Enhver stat i NATO er en fiendestat. Selv Tyrkia og Ungarn, som vakler litt, er fiendestater inntil det motsatte er bevist. Bevisbyrden er påhviler dem. Og så lenge de ikke beviser det, er de fiendestater. For akkurat slik forholder Russlands fiender seg til dere.

Jeg vil forresten gjerne minne om at da NATOs generalsekretær (Stoltenberg) for tre år siden definerte hvilke fiender NATO står overfor, da inkluderte han Kina. På listen over terroristiske stater, fiendestaten Russland og terrororganisasjoner! Hvorved var Kina en fiende? Ganske enkelt derved at Kina *styrker seg*.

Det ene faktum, at Kina styrker sin posisjon, forvandler alene Kina til en fiendtlig stat! Hvor ligger Kina og hvor ligger NATO? Dette forteller mye om NATOs vesen. Dette forteller dere hvem dere har med å gjøre.

Og alt det som ble sagt og som sies, alt som står i disse dokumentene, alt han skrev, dette misfosteret av en polsk statsminister, tidligere forsvarsminister (Mateusz Morawiecki, som nylig erklærte Hitler, Stalin og Putin for å være tre alen av samme stykke) .. Det spiller ingen

rolle hva dette misfosteret skrev. Det viktige er det han *bygger på*. Det han støtter seg på, er at «Russland er *svakt*. Russland *taper* i Ukraina. Det er vårt *håp!*»

Som svar på all denne politikken, på alle disse handelsrestriksjonene, alle disse sanksjonene, er bare én ting viktig: Å *knuse* NATOs overbevisning om at dere er svake. Noen annen *utvei* har dere ikke. Og det kan dere utelukkende oppnå på *slagmarken*, som Borrell nylig sa (EUs utenrikspolitiske talsmann).

Betydningen av det som nå foregår på territoriet Ukraina er *kolossal* for Russlands videre utvikling. For på resultatene av denne krigen vil man betrakte Russland: Må vi komme til en *forståelse* med Russland, eller må vi *ta knekken* på Russland?

Når jeg gjennomtenker hele denne situasjonen, så husker jeg hva presidenten (Putin) sa lenge før denne operasjonen begynte: «Ethvert ukrainsk forsøk på å ta Donbass vil automatisk reise spørsmålet om Ukrainas videre *eksistens som stat*. Det er mitt håp at han fullt ut står ved sine ord. For akkurat det har skjedd. Ukraina angrep Donbass (på bred front 23.02.22, dagen før Russland intervenerte i Ukraina). Og Putins ord forplikter ham.

For når Ukraina først har angrepet Donbass, har Kiev selv satt et spørsmålsteget ved statens fortsatte eksistens. Svaret ligger i Russlands hender. Det foreligger også et *annet* svar, som nå sirkuleres, nemlig en partering av Ukraina, en oppdeling av landet. Men med en partering av Ukraina har NATO-landene likevel oppnådd ett av de mål de satte seg og ønsket. En partering av Ukraina innebærer nemlig at det avdelte området markerer NATOs grense, altså nok en NATO-utvidelse østover. Og hva har dere da vunnet? Javel. Dere har ikke latt dem rykke helt frem til den russiske grensen, men likevel: En partering av Ukraina er et tap.

Programleder: Men vår øverstkommanderende (Putin) sa til NATO: Prøv å intervenere, svaret kommer kontant og avgjørende. For meg virker det som om de allerede *har* intervenert ..

Kedmi: Det er en annen diskusjon. Det området dere ikke frigjør, det blir en NATO-base.

Programleder: Og hvor vil De at vi skal stanse? Ved Den engelske kanal? Eller over Atlanterhavet?

Kedmi: Nei. Nå føres en spesialoperasjon, ikke en krig. Og Ukrainas grenser har meg bekjent foreløpig ikke nådd Den engelske kanal. Det territoriet dere eventuelt ikke frigjør, forvandles automatisk til et nytt oppmarsjomsråde mot dere.

Programleder: Jeg er uenig. Vår øverstkommanderende (Putin) stilte oppgaven slik: NATOs militære infrastruktur (og vår) bør tilbakeføres til posisjonene i 1997.

Kedmi: Nei. Han sa ikke at disse landene skulle tas ut av NATO. Og jeg sier at NATOs grenser bør gå der de går nå, langs grensene til Moldava, Romania, Ungarn, Slovakia og Polen. Hvilken militær infrastruktur de skal ha der, er et helt annet spørsmål.

Programleder: De er snillere enn meg, Iakov.

Kedmi: Nei, jeg er ikke snill ..

Programleder: Min posisjon er hardere ..

Kedmi: Jeg er ikke interessert i Den engelske kanal.

Programleder: Men *jeg* liker den godt (latter rundt bordet).

Kedmi: Det er i så fall *Deres* problem, ikke mitt .. Jeg har selv mer enn nok problemer langs vår egen grense (Israels), og så vil dere at jeg også skal befatte meg med deres grenser! (ler). Jeg ser det hele fra utsiden.

Programleder: Men Israels grenser er litt kortere enn de russiske?

Kedmi: Israels grenser er like lange og ubestemmelige som historien til det jødiske folk ..

La meg gjenta. For det første: Man må vende seg til alt. Russland må vende seg til å ta betalt for alt, både fra venner og fiender. Russland er ikke grunnlagt på handel. Dere må ta betalt for alt, tidvis med prosenter. For når man betaler, så betaler man med renter. Så for tapet av nøytralitet, må (Sverige og Finland) betale.

Programleder: Løsepenger? Hvor mye?

Kedmi: De må betale så mye at det går til reduksjon av de verdier de har til disposisjon.

Og det siste jeg vil si er følgende: Alle snakker om dollar, om hva som truer dollaren, om dollar opp og ned i mente. Men *euroen* nærmer seg jo dollaren i verdi! Og hva bygget *euroen* sin styrke på? Jo, på tysk økonomi. Og hvis man nå brekker ryggen på den tyske økonomien (med sanksjoner, en europeisk form for *protest ved sultestreik*), så får det konsekvenser for euroen. Og hva skjer hvis Tyskland ikke lenger er interessert i annet enn euro? *Storbritannia* er for eksempel ikke interessert i å bevare euroen. *USA* er ikke interessert i å bevare euroen. De er interessert i at dollaren fravrister euroen det den taper i forhold til andre valutaer.

Og dette vil ha kolossale konsekvenser for utviklingen av europeisk økonomi. Russland kan ikke fortsette den økonomiske utviklingen etter regler og juridiske strukturer som allerede er døde. Fra nå av blir det en helt annen, en fullstendig ny økonomi, prinsipielt, på et nytt grunnlag. Og dere klamrer dere fortsatt til den gamle orden.

Programleder: Problemet er at vi ikke kan lese morgendagens aviser. Alle vet at den gamle økonomien har brutt sammen, men ingen forstår i hvilken retning den vil utvikle seg, hvilke biter og rester vi kan plukke opp og bygge videre på.

Kedmi: Han som ikke forstår, la ham arbeide med andre ting.

Programleder: Men *alle* våre økonomer arbeider med ting de ikke har greie på (kritikk av Putin, som til enhver tid holder sin hånd over liberalere i regjering og administrasjon).

Kedmi: Det var nettopp dette han viste dere, dette polske misfosteret (Polens statsminister Morawiecki), da han skrev en svært viktig ting: «Putin er ingen Stalin. Akkurat det er Russlands svakhet». Og det måtte en *polakk* til å forklare dere det!

Programleder: Han forstår Putin veldig dårlig.

Kedmi: Jeg er åpen for at han eventuelt tar feil.

Programleder: Jeg kan bare ikke akseptere at vi nå, under moderne betingelser, skal gjenopprette Gulag og tvangsarbeidsleirene og 5-7 millioner straffarbeidere.

Kedmi: Nei, han mente ikke det.

Programleder: Problemet med Stalin er at han ikke handles i løs vekt. Du kan ikke kjøpe litt Stalin uten å få med deg en hel Stalin på kjøpet.

Kedmi: En statsleder som under de vanskeligste og mest umulige forhold finner den riktige løsning for statens utvikling, selv til en høy pris, dét er det vi snakker om. Gulag og leirer har ikke noe med dette spørsmålet å gjøre. Ingen snakker om leirer i denne sammenhengen. Dette er en *primitiv og analfabetisk* tilnærming til spørsmålet om historiske personligheter. Vi snakker om *statsledere som er i stand til å vende et lands katastrofale utvikling til fremskritt.*»